

Banská Bystrica 28. 2. 2017
D 28088/II-13-2017

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 4. novembra 2015 navrhovateľom Združenie Malokarpatská vína cesta, Horná 20, 900 01 Modra, v konaní zastúpeným advokátom JUDr. Svetozárom Juranom, Dúbravská cesta 9, P. O. Box 107, 840 05 Bratislava (ďalej „navrhovateľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. PD 33-2014/D 28088/I-68-2015 z 25. septembra 2015 vo veci návrhu na výmaz dizajnu č. 28088 „Taštička na degustačné potreby“, majiteľa Stillus, s. r. o., Kobylí 780, 691 10 Kobylí, Česká republika, v konaní zastúpeného patentovou zástupkyňou JUDr. Romanou Záthureckou, Kláry Jarunkovej 4, 974 01 Banská Bystrica (ďalej „majiteľ“), na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov v spojení s § 36 ods. 1 písm. b) v nadväznosti na § 3 a § 4 zákona č. 444/2002 Z. z. o dizajnoch v znení neskorších predpisov sa rozklad zamieta a rozhodnutie zn. PD 33-2014/D 28088/I-68-2015 z 25. septembra 2015 **sa potvrdzuje**.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. PD 33-2014/D 28088/I-68-2015 z 25. septembra 2015 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bol v zmysle § 36 zákona č. 444/2002 Z. z. o dizajnoch v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o dizajnoch“) zamietnutý návrh na výmaz dizajnu č. 28088 s názvom „Taštička na degustačné potreby“ (ďalej „napadnutý dizajn“). Navrhovateľ podal návrh na výmaz napadnutého dizajnu v zmysle § 36 ods. 1 písm. b) zákona o dizajnoch a zastával názor, že napadnutý dizajn nespĺňal podmienky na jeho zápis do registra, konkrétne podmienku novosti podľa § 4 zákona o dizajnoch, keďže zhodný dizajn bol sprístupnený verejnosti pred dňom vzniku práva prednosti napadnutého dizajnu, a to minimálne od roku 2000. Navrhovateľ sa pritom odvolal na dôkazové materiály (reklamný prospekt a fotografie degustačných taštičiek) predložené spolu s návrhom.

Dôvodom prvostupňového rozhodnutia bola skutočnosť, že napadnutý dizajn a namietané dizajny vykazovali na prvý pohľad zrejme odlišnosti a rozdiely vo vonkajších znakoch, ktoré prvostupňovému orgánu neumožňovali konštatovať ich zhodnosť v zmysle § 4 ods. 2 zákona o dizajnoch, pretože tieto odlišnosti podľa jeho názoru nepredstavovali len nepodstatné detaily. Uvedené odlišnosti spočívali v inom tvarovom riešení horného okraja prednej časti porovnávaných dizajnov (rozdielnej dĺžke prednej a zadnej strany), v prítomnosti/nepřítomnosti grafického motívu na prednej strane, v prípade niektorých porovnávaných dizajnov aj v rozdielnom lemovaní či v prítomnosti/nepřítomnosti bočných vreciek.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal navrhovateľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad. Prvostupňový orgán podľa neho pochybil pri posudzovaní novosti, keď nesprávne vyhodnotil znaky, v ktorých sa napadnutý dizajn odlišuje od namietaných dizajnov. Navrhovateľ uviedol, že grafické motívy „Deň otvorených pivníc“, resp. „Otvorené pivnice na sv. Urbana“ spolu s príslušným rokom a logo „DIMANO“ predstavujú funkčné znaky namietaných dizajnov a ako také ich nemožno považovať za súčasť ochrany. Upozornil na skutočnosť, že namietané dizajny boli vyhotovené

v rôznych farbách, a to z dôvodu, aby bolo možné podľa farby rozlíšiť jednotlivé ročníky podujatia. Z tohto dôvodu podľa navrhovateľa ani farba namietaných dizajnov nie je pri hodnotení podmienky zápisnej spôsobilosti napadnutého dizajnu významná. Okrem toho uviedol, že v čase podania návrhu na výmaz napadnutého dizajnu nemohol ako dôkaz predložiť namietané dizajny bez uvedených prvkov, keďže s týmito boli od roku 2000 vyrábané.

Ďalej konštatoval, že jediný rozdiel medzi napadnutým dizajnom a namietanými dizajnmi je v tvare horného okraja prednej časti taštičky. Tento je v prípade napadnutého dizajnu rovný, zatiaľ čo pri namietaných dizajnoch je zaoblený. Uvedené rozdiely však navrhovateľ označil za nepodstatné detaily a doplnil, že rozdiel v nepatrných detailoch nevytvára odlišný celkový dojem napadnutého dizajnu v porovnaní s namietanými dizajnmi.

Na záver navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že prístup prvostupňového orgánu znamená, že stačí aj malá (užívateľom ťažko postrehuteľná) zmena a vonkajší tvar nového výrobku je mimo rozsahu ochrany zapísaného dizajnu. Upozornil, že takýto prístup môže byť v mnohých prípadoch zneužitý a môže viesť k úmyselnému obídaniu ochrany.

S ohľadom na všetky uvedené skutočnosti navrhovateľ navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu na nové rozhodnutie.

Majiteľ vo svojom vyjadrení o rozklade doručenom úradu 18. marca 2016 zastal názor, že prvostupňový orgán dospel k správneému záveru a s jeho rozhodnutím sa plne stotožnil. Uviedol, že z vykonaného posúdenia charakteristických znakov napadnutého dizajnu a namietaných dizajnov je zrejmé, že zistené odlišnosti, ako je zdobenie predného dielu namietaných dizajnov, spočívajúce v silnom grafickom prvku ako dominantnej časti zdobenia a v ďalších prvkoch, resp. farebná koncepcia taštičky a lemu, tvar hornej časti predného dielu taštičky, veľkosť predného dielu taštičky, jeho členenie, nie sú nepodstatnými detailmi.

Majiteľ označil argumentáciu navrhovateľa obsiahnutú v rozklade za irelevantnú, pričom pripomenul, že dizajnom sa v zmysle § 2 písm. a) zákona o dizajnoch rozumie vonkajšia úprava výrobku alebo jeho časti spočívajúca v znakoch, ktorými sú najmä línie, obrysy, farby, tvar, štruktúra alebo materiál samého výrobku alebo jeho zdobenia. Vzhľadom na uvedenú definíciu upozornil, že farbu v namietaných dizajnoch nemožno považovať za bezvýznamnú. Rovnako grafické prvky „Deň otvorených pivníc“ a „Otvorené pivnice na sv. Urbana“ s označením roku obsiahnuté v namietaných dizajnoch sú dané ich líniami a obrysami, a preto sú ako znaky dizajnu ich relevantnou súčasťou. Zároveň nejde o znaky, ktoré by boli dané výlučne technickou funkciou.

Majiteľ vyjadril presvedčenie, že napadnutý dizajn nemožno považovať za zhodný s ktorýmkoľvek z namietaných dizajnov. Súčasne konštatoval, že navrhovateľ v danom prípade neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k svojim tvrdeniam o nedostatku novosti napadnutého dizajnu, na ktorých svoj návrh na výmaz založil, a preto majiteľ považoval za preukázané, že napadnutý dizajn je vo všetkých variantoch nový.

S ohľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade napadnuté rozhodnutie potvrdil a rozklad zamietol.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, s ohľadom na § 46 ods. 2 zákona o dizajnoch preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo, a posúdil dôvody uvádzané účastníkmi konania.

Podľa § 30 zákona o dizajnoch na konanie pred úradom podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní s výnimkou ustanovení § 19, § 23, § 28 až 30, § 32, § 39, § 49, § 50, § 59 ods. 1 a § 61 ods. 1.

Podľa § 45 ods. 3 zákona o dizajnoch úrad rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené alebo navrhnuté.

Podľa § 46 ods. 1 zákona o dizajnoch proti rozhodnutiu úradu možno podať rozklad v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia; včas podaný rozklad má odkladný účinok.

Podľa § 46 ods. 2 zákona o dizajnoch pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí a) vo veciach, v ktorých možno začať konanie z úradnej moci, b) v prípade spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov na jednej strane.

Podľa § 36 ods. 1 písm. b) zákona o dizajnoch úrad vymaže zapísaný dizajn z registra, ak zistí, že bol zapísaný v rozpore s podmienkami na jeho zápis do registra podľa § 3 až 7, § 9 alebo § 10.

Podľa § 38 ods. 7 zákona o dizajnoch rozšírenie či doplnenie návrhu na výmaz, ako aj rozšírenie či doplnenie vyjadrenia majiteľa zapísaného dizajnu nie je prípustné a na takéto rozšírenie alebo doplnenie úrad v rámci konania a rozhodovania vo veci neprihliada.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o dizajnoch dizajn je spôsobilý na ochranu, ak je nový a má osobitý charakter.

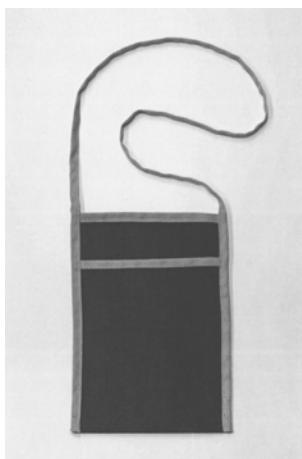
Podľa § 4 ods. 1 zákona o dizajnoch dizajn sa považuje za nový, ak nebol zhodný dizajn sprístupnený verejnosti pred dňom vzniku práva prednosti.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o dizajnoch dizajny sa považujú za zhodné, ak sa ich znaky odlišujú iba v nepodstatných detailoch.

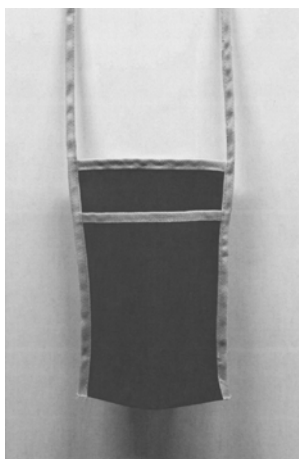
Podľa § 6 ods. 1 zákona o dizajnoch dizajn sa považuje za sprístupnený verejnosti, ak bol zverejnený po zápise do registra dizajnov alebo vystavený, použitý v obchode alebo inak sprístupnený verejnosti pred dňom vzniku práva prednosti. To neplatí, ak sa takéto sprístupnenie nemohlo pri bežnom styku stať známym špecialistom v príslušnom odvetví pred dňom vzniku práva prednosti.

Napadnutý dizajn č. 28088 s názvom „Taštička na degustačné potreby“ majiteľa Stillus, s. r. o., Kobyly 780, 691 10 Kobyly, Česká republika, s právom prednosti od 27. júna 2014, bol zapísaný do registra dizajnov 17. septembra 2014 v triede 03/01.12 medzinárodného triedenia priemyselných vzorov podľa Locarnskej dohody. Z určenia napadnutého dizajnu vyplýva, že výrobky, v ktorých je dizajn stelesnený, predstavujú taštičky na zavesenie na krk, na uloženie degustačných potrieb pri výstavách a degustáciách, najmä pri degustácii vín.

Napadnutý dizajn č. 28088:

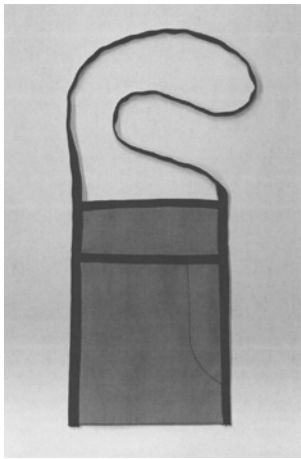
D 1.1

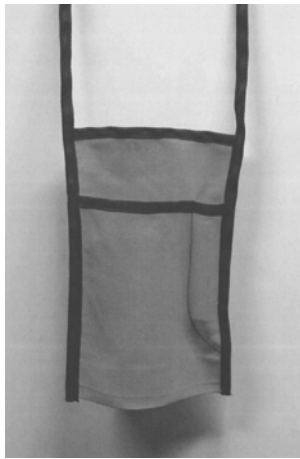
D 1.2

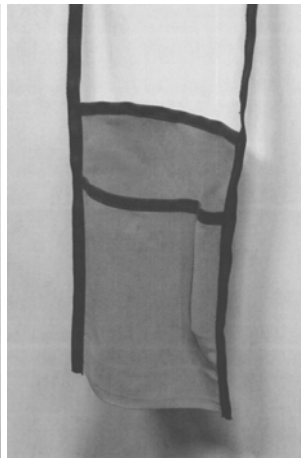
D 1.3

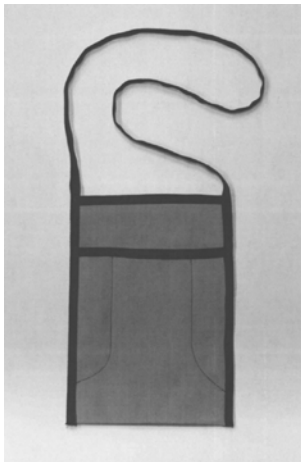
D 2.1

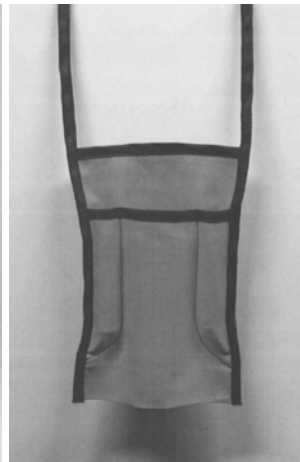
D 2.2

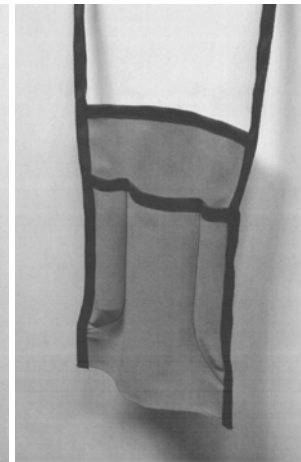
D 2.3

D 3.1

D 3.2

D 3.3

Navrhovateľ Združenie Malokarpatská vínná cesta, Horná 20, 900 01 Modra, založil podaný návrh na výmaz napadnutého dizajnu na existencii nasledovných skorších dizajnov výrobkov, ktoré mal verejne používať už od roku 2000:

V1

V2

V3

V4

V5

V6

V7

V8

V9

V10

V11

V12

V13

V14

V15

Z podaného rozkladu vyplynulo, že navrhovateľ nesúhlasil s prvostupňovým orgánom vykonaným posúdením splnenia podmienky novosti napadnutého dizajnu v zmysle § 4 zákona o dizajnoch vo vzťahu k namietaným skorším dizajnom.

V súvislosti s predmetným návrhom na výmaz napadnutého dizajnu uplatneným v zmysle § 36 ods. 1 písm. b) zákona o dizajnoch je potrebné uviesť, že tento je možné uplatniť v prípade, ak sa navrhovateľ domnieva, že napadnutý dizajn bol zapísaný do registra v rozpore s podmienkami na jeho zápis podľa § 3 až 7, § 9 alebo 10 citovaného zákona.

V danom prípade navrhovateľ tvrdil, že napadnutý dizajn v čase jeho zápisu do registra nebol nový, teda nespĺňal podmienku podľa ustanovenia § 4 zákona o dizajnoch. Argumentoval tým, že zhodný dizajn bol sprístupnený verejnosti pred dňom vzniku práva prednosti prihlášky napadnutého dizajnu. Uviedol, že výrobok, v ktorom je skorší zhodný dizajn stelesnený – taštička na degustačné potreby, je určený každému účastníkovi akcie „Deň otvorených pivníc“, ktorú organizuje od roku 2000, resp. akcie „Otvorené pivnice na sv. Urbane“, ktorú organizuje od roku 2007, pričom uvedených podujatí sa každoročne zúčastňuje približne desaťtisíc účastníkov zo Slovenska i zahraničia.

Na podporu svojich tvrdení predložil spolu s návrhom nasledovné dôkazové materiály:

- vyobrazenia namietaných skorších dizajnov (dôkaz č. 1),
- reklamný prospekt vydaný pri príležitosti 15. ročníka podujatia „Deň otvorených pivníc“ z novembra 2014 (dôkaz č. 2).

Prvostupňový orgán uvedené dôkazové materiály posúdil a konštatoval, že namietané dizajny boli skutočne sprístupnené skôr ako majiteľovi vzniklo právo prednosti z prihlášky napadnutého dizajnu, tzn. že boli sprístupnené pred 27. júnom 2014. Konštatovanie skoršieho sprístupnenia namietaných dizajnov nebolo spochybnené rozkladom zo strany navrhovateľa, keďže svedčí v jeho prospech.

Sporná v danom prípade zostáva otázka, či je napadnutý dizajn zhodný so skôr sprístupnenými namietanými dizajnmi, teda či napadnutý dizajn spĺňal alebo nespĺňal zápisnú podmienku novosti.

Prvostupňový orgán na základe porovnania napadnutého dizajnu a namietaných dizajnov zistil nasledovné rozdiely:

- iné tvarové riešenie horného okraja prednej časti taštičky,
- rozdielna dĺžka prednej a zadnej strany taštičky,
- v prípade napadnutého dizajnu (konkrétne variantu D2 a D3) vytvorenie bočného, resp. dvoch bočných vreciek či puzdier, ktoré vznikli zošitím prednej a zadnej časti taštičky, ktoré namietané dizajny neobsahujú,
- napadnutý dizajn neobsahuje žiadny grafický motív na prednej strane taštičky a v porovnaní s namietanými dizajnmi V11 až V13 je rozdielne aj lemovanie.

Podľa prvostupňového orgánu sú uvedené rozdiely zrejme už na prvý pohľad, a teda ide o také odlišnosti vo vonkajších znakoch, ktoré v súlade s ustanovením § 4 ods. 2 zákona o dizajnoch neumožňujú konštatovať zhodnosť napadnutého dizajnu s namietanými dizajnmi, pretože tieto odlišnosti nepredstavujú len nepodstatné detaily.

Navrhovateľ v rozklade oponoval tým, že rozdiel v tvare horného okraja prednej časti taštičky, ktorý je v prípade napadnutého dizajnu rovný, zatiaľ čo pri namietaných dizajnoch je zaoblený, predstavuje iba nepodstatný detail, ktorý nevytvára odlišný celkový dojem. Pokiaľ ide o grafické motívy „Deň otvorených pivníc“ a „Otvorené pivnice na sv. Urbana“, na ktorých je uvedený rok, použité rôzne farby, rôzne farebné olemovanie a umiestnenie loga spoločnosti „Dimano“, tieto prvky namietaných dizajnov navrhovateľ označil za funkčné, ktoré nemožno považovať za súčasť ochrany. Použitie rôznych farieb napadnutých dizajnov zároveň označil za bezvýznamné, pretože slúži iba na rozlíšenie jednotlivých ročníkov podujatia.

Orgán rozhodujúci o rozklade v prvom rade považuje za potrebné uviesť, že dizajn sa v zmysle § 4 ods. 1 zákona o dizajnoch považuje za nový, ak pred dátumom jeho práva prednosti nebol verejnosti sprístupnený zhodný dizajn. Platí pritom, že napadnutý dizajn a namietaný dizajn sú zhodné, ak skorší dizajn disponuje každým jedným znakom, ktorým disponuje aj napadnutý dizajn. Pri posudzovaní, či napadnutý dizajn spĺňal v porovnaní s namietanými dizajnmi podmienku novosti, sa teda musí vychádzať zo znakov, ktorými sa vyznačuje napadnutý dizajn a ktoré ho odlišujú od namietaných dizajnov, tzn. z tých znakov, ktoré v čase podania prihlášky napadnutého dizajnu ešte neboli známe z namietaných, skôr sprístupnených dizajnov. Inými slovami, do úvahy sa berú iba tie znaky napadnutého dizajnu, ktoré v porovnaní s namietaným dizajnom obsahuje „naviac“. V predmetnom prípade teda fakt, že namietané dizajny obsahujú na prednej strane grafické motívy „Deň otvorených pivníc“, „Otvorené pivnice na sv. Urbana“, „mvc“, prípadne vyobrazenie loga „Dimano“, zatiaľ čo predná strana napadnutého dizajnu je ponechaná prázdna, nemôže svedčiť o novosti napadnutého dizajnu, pretože je potrebné vychádzať iba z tých znakov napadnutého dizajnu, ktoré sú v porovnaní s namietanými dizajnmi nové. Z uvedeného vyplýva, že za novú nemožno považovať črtu napadnutého dizajnu, ktorá vznikla tým, že určitý (v danom prípade skôr ozdobný, nie funkčný ako nesprávne tvrdil navrhovateľ) prvok namietaného dizajnu bol z neho vynechaný alebo odstránený, čím došlo *de facto* iba k „zjednodušeniu“ namietaného dizajnu. Napadnutý dizajn totiž nemôže byť nový, ak je už zahrnutý v zložitejšom skoršom dizajne. S ohľadom na uvedené je potrebné skutočnosť, že namietané dizajny v porovnaní s napadnutým dizajnom obsahujú navyše grafické motívy „Deň otvorených pivníc“, „Otvorené pivnice na sv. Urbana“, „mvc“, prípadne vyobrazenie loga „Dimano“, zatiaľ čo predná strana napadnutého dizajnu je prázdna, z hľadiska posúdenia novosti napadnutého dizajnu, považovať za irelevantnú. To isté platí pokiaľ ide o rozdiel spočívajúci v odlišnom (pruhovanom) lemovaní namietaných dizajnov (pozn. týka sa len namietaných dizajnov V11 až V13), zatiaľ čo v prípade napadnutého dizajnu je lemovanie „jednoduchšie“, bez akéhokoľvek zdobenia.

Ďalšou dôležitou skutočnosťou z hľadiska posúdenia dôvodnosti predmetného návrhu je fakt, že napadnutý dizajn bol prihlásený ako čierno-biely, čo znamená, že farba nie je predmetom jeho ochrany. Znak dizajnu, pre ktoré sa nepožaduje ochrana, sa na účely porovnania dizajnov neberú do úvahy. Z tohto dôvodu farebnosť namietaných dizajnov v porovnaní s čierno-bielou úpravou napadnutého dizajnu nemôže byť posudzovaná ako črta napadnutého dizajnu, ktorá mu zabezpečuje splnenie podmienky novosti.

Z uvedeného vyplýva, že ani prítomnosť grafických prvkov namietaných dizajnov, resp. (v niektorých prípadoch) pruhované lemovanie, ani ich rozdielna farebnosť v porovnaní s čierno-bielym napadnutým dizajnom, v danom prípade nemá vplyv na posúdenie novosti napadnutého dizajnu.

Pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľa, že jediný rozdiel medzi napadnutým dizajnom a namietanými skoršími dizajnmi je v tvare horného okraja prednej časti taštičky (v prípade napadnutého dizajnu je rovný, zatiaľ čo v prípade namietaných dizajnov je zaoblený), pričom tento rozdiel označil za nepodstatný detail, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza nasledovné. Pre zodpovedanie kľúčovej otázky, či je napadnutý dizajn zhodný so skôr sprístupnenými namietanými dizajnmi, a teda či napadnutý dizajn spĺňal alebo nespĺňal zápisnú podmienku novosti, je potrebné vychádzať z ustanovenie § 4 ods. 2 zákona o dizajnoch, v ktorom sa uvádza, že dizajny sa považujú za zhodné, ak sa ich znaky odlišujú iba v nepodstatných detailoch. Nepodstatné detaily sú také, ktoré nie sú okamžite spozorovateľné a ktoré nevytvárajú rozdiely, hoci aj malé, medzi posudzovanými dizajnmi. *A contrario* pri posúdení novosti napadnutého dizajnu je potrebné zohľadniť existenciu nie nepodstatných rozdielov medzi kolíznymi dizajnmi, aj keby boli malé.

V danom prípade orgán rozhodujúci o rozklade rovnako ako prvostupňový orgán zastáva názor, že kolízne dizajny nie sú zhodné. Rozdiely medzi napadnutým dizajnom a skôr sprístupnenými namietanými dizajnmi predstavuje rozdielne tvarové riešenie horného okraja prednej časti taštičky, ktoré je v prípade napadnutého dizajnu rovné, zatiaľ čo v prípade namietaných dizajnov V1 až V10 je zaoblené nadol, resp. v prípade namietaných dizajnov V11 až V15 nahor. Ďalšia odlišnosť napadnutého dizajnu v porovnaní so skoršími namietanými dizajnmi spočíva v tom, že varianty D2 a D3 napadnutého dizajnu obsahujú na prednej časti taštičky prešitie. Faktom tiež je, že veľkosť prednej strany napadnutého dizajnu je odlišná v porovnaní s veľkosťou prednej strany taštičky podľa napadnutých dizajnov. Táto odlišnosť sa týka len namietaných dizajnov V 11 až V15. Napriek tomu, že uvedené rozdiely sú menšie, sú objektívne viditeľné a rozoznateľné.

Orgán rozhodujúci o rozklade v danom prípade konštatuje, že uvedené odlišnosti sú dostatočné na potvrdenie záveru, že kolízne dizajny nie sú zhodné, a teda podmienku novosti napadnutého dizajnu v zmysle ustanovenia § 4 zákona o dizajnoch možno považovať za splnenú. Zároveň však zdôrazňuje, že konštatované rozdiely medzi kolíznymi dizajnmi nemusia, najmä ak sú také malé ako v predmetnom prípade, postačovať na vytvorenie rozdielneho celkového dojmu, ktorý tieto dizajny vyvolávajú u informovaného užívateľa (podmienka osobitého charakteru v zmysle § 5 zákona o dizajnoch). Uvedeným sa ale orgán rozhodujúci o rozklade nemôže zaoberať, keďže navrhovateľ si podaný návrh uplatnil len z dôvodu nesplnenia podmienky novosti podľa § 4 zákona o dizajnoch. Ak by orgán rozhodujúci o rozklade v predmetnom konaní posudzoval aj splnenie podmienky osobitého charakteru, konal by nad rámec uplatneného návrhu, čo vzhľadom na skutočnosť, že ide o sporové konanie, nie je možné. S ohľadom na uvedené skutočnosti však úrad zváži začatie konania o výmaze napadnutého dizajnu *ex officio*.

Berúc do úvahy uvedené orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že prvostupňový orgán rozhodol správne, keď podaný návrh na výmaz napadnutého dizajnu uplatnený v zmysle § 36 ods. 1 písm. b) v nadväznosti na § 4 zákona o dizajnoch zamietol ako nedôvodný.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností orgán rozhodujúci o rozklade po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia a posúdení argumentov uvedených v podanom rozklade konštatuje, že v preskúmanom prípade neboli zistené také dôvody, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné preskúmať správnym súdom, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici, na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený advokátom podľa § 49 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

JUDr. Richard Messinger
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

I.

JUDr. Svetozár Juran
Dúbravská cesta 9
P. O. Box 107
840 05 Bratislava

II.

JUDr. Romana Záthurecká
Kláry Jarunkovej 4
974 01 Banská Bystrica